

Marian Kalasiewicz plk. rez. WP

dwukrotny kawaler Krzyża Walecznych

Urodził się 30 VII 1896 r. w Krakowie. W 1911 r. wstąpił do Związku Strzeleckiego, organizował Drużyny Strzeleckie. 6 VIII 1914 r. wyruszył z Oleandrów w Krakowie do Królestwa Polskiego wraz z I Kadrową Kompanią Strzelców, we wrześniu wszedł w skład 1. pp Legionów Polskich, a następnie przeszedł do 1. Dywizjonu Kawalerii Legionowej pod dowództwem por. Wł. Prażmowskiego-Beliny. W jego składzie wyruszył na front rosyjski, awansował do stopnia wachmistrza. Po kryzysie przysięgowym w 1917 r. udało mu się przedostać do Lublina, gdzie podjął pracę w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, następnie przeniósł się do Biłgoraja.

W styczniu 1918 r. wstąpił do Polskiej Organizacji Wojskowej, objął stanowisko komendanta powiatu biłgorajskiego. Na czele podległego sobie oddziału POW rozbijał w listopadzie 1918 r. żołnierzy austriackich. Następnie zaczął organizować kompanię ochotniczą, która w styczniu 1919 r. została skierowana na front ukraiński.

W czerwcu 1920 r. organizował w Biłgoraju Powiatowy Komitet Obrony Narodowej. Na czele oddziału 36 ochotników udał się do 1. Pułku Strzelców Konnych w Hrubieszowie. Uczestniczył w walkach z bolszewikami, otrzymując awans na podchorążego. Szwadron Mariana Kalasiewicza wszedł w skład 214. Pułku Ułanów, włączony do grupy gen. dyw. Lucjana Żeligowskiego. Z pułkiem tym wziął udział w walkach z Litwinami.

W marcu 1921 r. został zdemobilizowany i przeniesiony do rezerwy. Poświęcił się pracy zawodowej obejmując stanowisko Inspektora Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych kolejno w Biłgoraju, Równem i Łucku. Był członkiem wielu organizacji i działaczem społecznym. W międzyczasie odbywał kolejne szkolenia wojskowe, awansował do stopnia porucznika rezerwy z przydziałem do 12. Pułku Ułanów Podolskich.

We wrześniu 1939 r. został odkomenderowany na stanowisko Zastępcy Komendanta Wojennego miasta Łucka. Obowiązki te pełnił do chwili zajęcia miasta przez oddziały sowieckie. Udało mu się ukrywać do dnia 9 grudnia 1939 r. kiedy został aresztowany przez NKWD i osadzony w więzieniu na Zamku Lubarta. Los Mariana Kalasiewicza pozostawał nieznany, w 2001 r. jego nazwisko znalazło się w opublikowanej liście tzw. ukraińskiej pod pozycją 1416. Z więzienia w Łucku został przewieziony do Kijowa, gdzie rozstrzelano go w nocy 27/28 maja 1940 r., a pochowano w zbiorowych grobach w Bykowni.